

חצר צינון ייעודית בגשור

לפני כשנה, פרסמנו כתבה על היונקייה המיוחדת ברפת גשור ולאחרונה חזרתי לרפת, כדי לראות את חצר הצינון הייעודית לפרות וגם ללמוד על השותפות הצפויה עם רפת חדשה של קיבוץ מבוא חמה בדרום רמת הגולן.

רפת גשור נמצאת כיום בתנופה גדולה של בנייה והתרחבות. אם התכניות היפות יתגשמו אזי, בתחילת השנה הבאה יחלבו במכון החליבה עוד עדר שלם של קיבוץ מבוא חמה השכן.

מבוא חמה הוא יצרן חדש שבהתאם לכללים של חוק החלב, החליף קרקעות עם גשור ובונה את הסככות שלו בסמוך למבני הרפת. מבוא חמה יקבלו מהם שירותי חליבה וניהול וגם המערכות המקצועיות ישרתו את הרפת המפוצלת. תהיה הקפדה יתרה על ניהול שני עדרים נפרדים עם ביצועים שמתאימים לכל עדר.

מודל דומה קיים בכמה רפתות בעיקר משפחתיות ובעידן של קושי כלכלי גדול לבנות רפת חדשה קומפלט, זו גרסה יעילה יותר שמאפשרת צירוף יצרנים חדשים לענף.

את הרפת מנהל רוני יעקוב שמקדיש את כל זמנו לקידום הענף ולשיפור תוצאותיו. לידו יש מעט עובדים קבועים מהסביבה והתוצאות שלו מרשימות מאוד.

אחרי תקופה ארוכה של הכנות והרבה ביורוקרטיה, סוף סוף עלו על הקרקע והכינו את המצעים לסככות מזרחית לרפת ובחודשים הקרובים מתכוונים להאיץ את קצב העבודה ולהשלימה בתקופה קצרה יחסית.

חצר צינון ייעודית

צינון הפרות

האקלים בדרום רמת הגולן הוא נעים בחורף וחם בקיץ עם לחות ממוצעת וערבים נעימים.

שיטת הצינון מתרכזת בצינון מאולץ בחצר ההמתנה ובעיקר בחצר צינון ייעודית. החצר סגורה בוילון כדי להגן על הפרות מפני השמש היוקדת ויצירת צינון מנהרה אינטנסיבי ויעיל.

רוני עושה חישוב כלכלי מדוקדק של עלות תועלת ובגלל עלות העבודה והשפכים לא מצנן בלילה, מעבר לחליבה, ומתמקד בשני צינונים של ארבעת הקבוצות אחרי שתי חליבות.

רוני לא מתקין מאווררים בסככות והרוח הטבעית בערב עושה את העבודה.

העלות של ההשקעה והתפעול השוטף, ובמיוחד עלות העבודה לא מצדיקות את האוורור הנוסף והתוצאות שמתקבלות עדיין יפות מאוד, גם בימים החמים של תחילת יוני.

קיבוץ גשור

עלה על הקרקע ב-1976 כ"התנחלות" של הקיבוץ הארצי-השומר הצעיר, ברמת הגולן. באותם ימים, היה סיפור גדול על התיישבות מעבר לקו הירוק של שני יישובים גשור ונטור.

בשנים האחרונות עבר נטור להיות מושב שיתופי ואילו גשור נשאר קיבוץ למהדרין, אם כי בתהליך שינוי מעמד. בגשור כיום, יש 46 חברים באגש"ח, הרחבה קהילתית, ובסך הכול 270 תושבים שחלקם בתהליך קליטה לאגש"ח, כי רוצים לחזק את הזווית החקלאית של היישוב ובעיקר עם בני חוזרים.

רוני בן 52, הוריו יוצאי תימן והם עדיין חיים בנווה עמל בהרצליה.

לקיבוץ הגיע ב-1991 במסגרת קליטה ישירה אחרי הצבא. אחרי שנתיים בשירות קבע בתפקיד מ"פ בשריון, למד הנדסאי אלקטרוניקה. הכיר את אשתו בקיבוץ בעת שהייתה בגרעין "עגור לגשור". וכיום רוני נשוי עם שלושה ילדים.

החקלאות בגשור - 700 דונם כרם יין מניב, 110 דונם צעירים, גד"ש גדול "שדות גולן" בשותפות עם אלרום ואורטל - 4,130 דונם ויש גם ענף של ציוד חקלאי - בוצרות ומוסקות, כרם זיתים גדול 500 ד', בית בד - "ארץ גשור", מהשתיל ועד הבקבוק, לול פטם, 5 לולים, ורפת חלב - הרבה חקלאות שעליה מתבסס הקיבוץ שיש בו 46 חברים.

היום הקיבוץ מופרט לחלוטין, קיבוץ מתחדש דו מסלולי, שיתופי ומתחדש - השיטה מנעה חיכוכים וזה אכן עובד - אפשר לעבור ממסלול למסלול אבל שני בני הזוג.